

В І С Т И

СОЮЗУ

УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ ЕМІГРАНТІВ.

Věstník SUPE

Praha

Listopad - Prosinec 1933.

Ч. 22 - 24. / 22 п. р. /.

Прага.

Листопад-грудень 1933

Зміст:

1. Було? О. Боднарівич.
2. Обіжники.
3. Чому Союз Українських Пластунів Емігрантів не брав участі в Джемборі 1933?
4. Листопад. "Зірка".
5. З життя пластових частин.
6. Молитва. "Зірка".
7. День Маківки на Соколі. О. Я.
8. З літніх ферій. М. Беркут.
9. Різне.

Bylo? O. Bodnarovyč.
Oběžníky.
Proč SUPE ne zúčastnilo se
Jamboree 1933?

Listopad - "Zirka"
Ze života skautů.
Modlitba. "Zirka"
Den Makivki na Sokole. O. J.
Z letních prazdnin. M. Berkut.
Různé.

У Д О ?

О. Боднарівич.

Було?... Чи здавалось?... Чи був то лиш сон?...
....Хтось застукав ранком до наших вікон:
"Вставайте! Виходьте!
В церквах дзвони грають
І рідні прапори в Львів-городі мають!"
Було?... Чи здавалось?... Чи був то лиш сон? ...
....Засіяло сонце до наших вікон:
"Вставайте! Виходьте!
Минулась руїна!
Скінчилась неволя! Живе Україна!"
Було?... Чи здавалось?... Роїться весь пліх....
....І жовтоблакитний над походом стяг...
"Вперед! Ще не змерда!
Вперед! Слава! Слава!"

На синьому небі луна?... ой!... кровава!
Було?... То не грають у полі галки....
В поході стрункими рядами полки...
"У білі! На змагання!
До смерті! До окопу!
Черпнемо поломом блакитного Дону!"
Було!... Синє небо в савані із хмар...
Над нами дві гніву, дві гніву і кар...
Деж небо?.... Деж сонце?....
Хтось грмами кида....
"На землю Українську вступила Обида!"

О Б І Я Н К И.

ч. 99.

Подається до відома, що дня 28. I. 1934. року відбудеться Звичайний Загальний З'їзд Союзу Українських Пластунів Емігрантів зі слідуючим денним порядком:

- I. Відкриття З'їзду.
- II. Провірення мандатів і привіти.
- III. Відчитання протоколу.
- IV. Звіти Команди СУПЕ та Ревізі'ної Комісії.
- V. Удїлення абсолюторії уступачій Команді.
- VI. Вибір нової Команди.
- VII. Внески й запити.
- VIII. Закриття З'їзду.

Оскільки не буде повного числа членів, З'їзд відбудеться о пів години пізніше.

Кожна пластова частина мусить постаратись вислати своїх делегатів, чи зааделегідь прислати повновласти для своїх заступників на З'їзді й повідомити про це Команду СУПЕ.

З'їзд відбудеться у Студ. Домі, Прага II. "На Слупі" в доміщі Укр. Академічної Громади о год. 9. рано.

ч. 100.

VI. Морський пластовий курінь ст. пл. в Данцігу, для 30-IV. 1933.р. розв'язався з причин нежиттєдатности його на данцігському ґрунті з огляду на спеціальні обставини.

ч. 101.

Команда СУПЕ дня 7. XI. 33. розв'язала XI. Курінь ст. пл. ім. Федя Чершина ізза неладу, викликаного членами тогож Куріня.

ч. 102.

Що роблять IX гурток ст. пл. "Перелетні", X. Курінь ст. пл. ім. П. Дорошенка і XII. Курінь ст. пл. "Г. мстонана"? До тепер Команда СУПЕ не має про них жадних відомостей. Не прислако звітів.

ЧОМУ СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ ЕМІГРАНТІВ НЕ БРАВ УЧАСТІ

В ДЖЕМБОРІ 1933. РОКУ ?

До Команди СУПЕ прийшло багато запитів, з яких причин члени СУПЕ не брали участі у світовому Джемборі. У відповідь на всі ті численні запити Команда уважає своїм обов'язком подати до прилюдного відома всі ті причини, які спонукали СУПЕ відтягнутися від участі у сьогорічному світовому Джемборі в Геделе біля Будапешту.

Передусім Команда Чехословацького Пласту не дозволила СУПЕ на те, доби СУПЕ виступав як самостійна національна одиниця, а навіть не погодилася на те, доби СУПЕ виступав як автономна одиниця Чехословацького Союзу. А виступати на Джемборі цілком самостійно СУПЕ не міг, тому що брати участь у Джемборі можуть тільки члени Міжнародного Пластового Бюро. Прохання СУПЕ прикати його в члени того Бюро відкинено, головню ізза супротиву Поляків.

Значить, що українські пластуни могли би брати участь у Джемборі тільки як члени тих чеських округів, в яких вони зареєстровані або члени Чехословацького Союзу; напр. пражський III. курінь ст. пл., зареєстрований як ІЗ. курінь Одескавтів у Празі, мусів би творити частину пражської групи і т. д. Значить, основна причина і ціль нашої участі в Джемборі - репрезентація Українського Пласту - відпадала.

І через те, а також ізза кризи в Команді: виступлення б. Команданта п. 6. Вирового із СУПЕ, не призьбірано фондів на вислання хоч одного пластуна до Геделе. Але всетаки Український Пласт був на Світовому Джемборі репрезентований і то добре репрезентований - пластунами із Закарпаття. Виряді Команда чехословацької справи до Геделе, побачивши у них на одностроях гарно вишиті написи "Нідкарпаття" і вишивані отрічки на капелюхах, приказала їм не негайно позривати.

Але Маляри уміли відріжжати наших Закарпатців від Чехословаків /помагали їм у тому їхні відомі політичні апетити/

Про успіхи Закарпатців на Джемборі було багато статей у вакаційних числах "Українського Слова" /Ужгород/, а також друкується подрібний звіт бр. Шерегія у німецькому "Учительський Голос" /Лукачів/. Участь брало 35 пластунів і пластунок. Як звичайно у правдивих Українців буває, тих 35 пластунів і пластунок творили і добре зіспіваний мішаний хор під орудою бр. Шерегія і гурток танцюристів і капелю до танців; були й сольові танцюристи, що своїми танцями розголос здобу-

чи по цілій Мадярщині /"Чумах" та "Гонимітер"/.

Не знати якими причинами керувалася Команда табору в Геделе, що помістила Закарпатців біля Арабів, може рахувала їх за однаково екзотичних, чи може дещо між собою споріднених - бо Закарпатці, щоби заманіфестувати свою приналежність до Українського Народу, ходили всі у вишиваних сорочках і шараварах, а не в одностроях, тому що вишивану стрічку з написом "Підкарпаття" заборонено їм носити. А може це був натиск на колоніальне становище. Одні з другими порозумівалися всіма способами пластової винахідливості і стали дійсними, взаємно ширими приятелями - отже після Македонців, Хорватів, Каталюнців придбали ми ще одного "товариша недолі".

Москвофільські пластуни, яких є на Закарпатті дрібна горстка, не брали участі у Джемборі і тому закарпатські москвофіли після повороту українських пластунів нарobili багато крику, що українські пластуни іредентисти /див. передовиця в "Укр.Слові" ч.18. з дня 15/IX під наголовком "Іредента, Іредента!"/. А доказом того мало бути, що укр.пластуни продавали на Джемборі пропагандивні переписні листки /праця артиста Н.Григорієва/ і на одному з них був тризуб.

А потім СУПЕ заборонено посилати на Закарпаття ті свої видання, на яких є український пластовий знак із тризубом.

Властиво: посилати можна, але треба тризуб замаяти чорнцем.

-:-:-:-:-

ЛИСТОПАД.

"Зірка".

Осінь кинула на землю жмут теплих лучів. Дала їй по дощах і стужі ще ілюзію літа - життя.

Зложила землиці золото і пурпур обильно в дарі.

Тужливим серпанком срібної пражі оповила віття дерев.

Білим туманом мряки вкрила в даліні гори і долини.

Як на весілля осінь землянку вбирала.

Вітер помагав. Буїний Стрибогів Сик жваво заходився, мостив килимами галицькі дороги, вирівнував провали.

На віття дерев вигравав тужливо-жрітну мелодію осінку.

Когось ждала-виглядала Галицька волець.

Хтось довго-довго ждалий має прийти.

І прийшов. - Він - І-ий Листопад!

Не сам прийшов, не так звичайно як до року. Ні! Волю і Державу дав Галицькій землі. І це була дійсність, не сон, ця дійсність, яка в довітню годину застукала до наших вікон та градом куль відбилася.

Загнали гармати, здригнулась зпророння земля. Скоростріли затрікотіли.

Листопад - вітали, волю захищали.

Та втихли стріли, занімали уста цих, що бовву пісню співали

Світлий момент як чарівний сон минає як прямид.

Тисячами, мільонами могил вкрилася наша земля, до яких молоде завзяття і горяча кров, кров борців прикіпіла

І знов приходять рік річно листопади та листя трусять і думу наводять в тиху осінню ніч

Горячковий блиск очей цих, що моляться на гробах, говорять за них.

Земле, Ти наша, чи чуєш Ти, Нене, їхні прикорені удари сердець?

Чи знаєш Ти хто вони? Це ті, що готові на все. Це ті, що стануть в стружкі лави а Ти вишлеш їх там, де кликатиме обов'язок. Обов'язок жертви і певність перемоги. Оживе в їхніх вчинках листопадова традиція - загмонять це листопадові стріли.

Зарокочуть чавунним звуком тяжкі гармати. Від зелених верхів Карпат по сніжні шпиль Кавказу луна дуні вістку подасть: "Вернув Листопад!"

Тої Листопад, що кризавою загравом проголосить всім Силу і Волю Твою Україно! Тої, що сягне по зорі, щоби ними прикрасити Храм власний - Державу!

Спокійна будь, Україно, - спиє спокійно Герої листопадових днів!

Гряде новий листопад. Він приїде, бо мусить, бо живе в мільонах інацьких сердець!

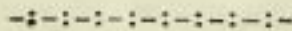
Ми живем для Нього - Він є наша ціль!

-:-:-:-:-

З життя пластових частин.

Дня 10.XI.33. III. Курінь ст.пл.ім.О.Вахнянина і ІУ. Курінь ст.пл.ім. О. Кобилянської в Празі злучились в один Курінь старших пластунир та пластунок в Празі й вибрали спільну Команду в такому складі: Курінь - М.Сорока, місто-кур. і скарбник - І.Посащяк, писар і бібліотекар - В.Рубіничит.

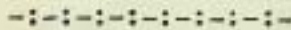
Праця в куріні пішла іншими шляхами як дотепер. Курінь поділилося на гуртки, щоб-то на гуртки вмістити після зацікавлення. До тепер вистає такі гуртки: пластово-ідеологічний, радіо, фото, мови /нім., англ./, авто-літак. Завдання першого є нахати праці в гуртках чисто пластовий характер. Цей гурток має стати рушійною силою в Куріні. Сходина цілого Куріня мають відбуватися по місяцям у формі літературного ранку. /Докладніше буде подано у слід. числі./

У Б р а т я с л а в і при Товаристві "Просвіта" засновано пластовий гурток "КОТЕНЯ". Провід гуртка новичок видає свій листок "МЯВ". До тепер вже вийшло два числа. Листок є заповнений статейками в легкій, живій формі з пластового життя, які служать до псмочи в оброблюванню матеріалів на пластових сходинах. Пластуни, - невжеж "Котенята" котів завстидали? Послухайте лише, що вони пишуть: " Ми весноцвіт - весняних літ

Ми йдемо ... йдемо гені туди, де сяє сонця, щастя - світ !

Не зважаймо, чи хто смуток, чи хто радість має,
Хай бадворе скрізь думає наше "мяв-мяв-мяв!"

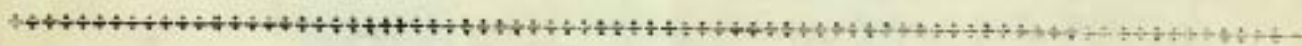

З Л і т н ь о г о ж и т т я III. Кур. ст.пл.ім.О.Вахнянина в Празі.

Більшість його членів вибралась до табору в Солочці. Яке прекрасна зроща на них табор, можна було бачити на перших післязакатіних сходинах. Всі, без винітку, одушевлялись своїми спогадами з таборового життя на Закарпатті. Життя в таборі, це щось таке казкове, що його не може заслонити час. Цей було в рідній природі, серед рідних!

По скінченню табору всі "рухнули" в наші гори. Що за чудеса розказували, скільки то солодких хвилини пережили, тільки досвіду пластового набродити та нерівна боротьба з медведем, чи то солодкий сир на деревні і все то, що в інших Карпатах.

Був такий смільчак, що ровером обїхав цілу Австрію, Югославію, Італію і включно з Боснією, Гермогоріною і Далмацією, майже цілий повернув до Праги. В слідуючому числі "Вістей" появиться його спомики під заголовком: "До нашір чиніше в дорозі і як прожити без грошей?" Спішіть зі замовленням слідуючого числа. Імени з тактичних причин покищо не зраджується.

МОЛИТВА.

"Зірка".

Молилася. Її уста, ще діточі майже шепотіли молитву. Цілою душою - всіма думками линула до Нього, до Всевишнього. Горькі прохання слала Йому із глибини свого серця. Сама вона молода, дужа, повна сил і віри благала Нього о силу для цих, що гинуть на просторах України від куль та голоду під свит нагайки та регіт червоного мата. Просила для народу о силу трівати в борні. Просила не дати Україні впасти а дітям її викчменіти.
Неслась молитва як дим із хрустальної амфори, аж там поза межі людського болш перед престіл Всевишнього Бога.
Переповнена тяжкими болем, морем сліз і крові сталаься молитва скарги до стіл Всевишнього.
Говорила вона Йому про всі страхіття мук і болш, які переживають дати України.

Палко-жагуче просила пластунка о силу для себе, для других, для всіх цих, що разом із нею пішли на службу великій Ідеї.
Молилася, бо вірила сильно - непохитно, що не даром верстають мільйони терпистий шлях волі, що не даром кров ріками летється в Чорне Море.
Вірила, що царювання тирана та жнира смерті скінчатся, що на руїні впрес-

туть сувні квіти, що навіть по найдовшій темній ночі приходять день.
 Для цього ясного дня, для райдужної волі жила й трудилась.
 Всю пластунка - нового сонця доля, гляділа сміло в коротенькі обличчя су-
 часної хвили. На лиці в неї певність перемоги та сила волі.

День Маківки на Соколі.

О.Я.

Там далеко над Головчанкою на горі Маківці мають відкривати ово-
 годня пропам'ятку таблицю з іменами героїв, полетілих в боротьбі з Москалями.
 У раньому приказі проголошено це свято й у нас на Соколі

.....
 Дванадцять година і Соколом несеться звук трубки; коротка довга, коротка
 довга. Збірка! Асистентка дає приказ: "Хоружі виступи!" Ідуть на команду.
 Одна з них несе таблицю з іменами полетілих. Таблицю уміщують на стіні її ку-
 рина. Філяри ганку убрані вінками зі смеречини, над таблицею яким світлом
 глядить тризуб. По боках почесна стійка. Горами лине; "Гей, у лузі червона
 калина". Опісля мінута мовчанка, коротка, але яка сильна хвилина! І понад
 Сокол понісся дивний гомін серця молодих і деє там в далечі, у високих про-
 сторах злучився в одно велике багання.

На печір готується перша цьогорічна ватра. Ставить булавний гурток. І
 хоч холодний день, хоч ріда мокра від вечера, цілу ніч падав дощ, та однак ват-
 ра готується. Вечером розпалено ватру. Довго не хотіло займатися мокре ріде
 мимо того, що соломи в ньому було багато а докруги був воздух наче в рафіне-
 ріжк нафти /не показувало, що магазинерка й нафти не похалила/. Буде горіти -
 чи ні? Це було найважливіше пі ця хвиля питання. І поволи, поволи почало займа-
 тися галузя. Темно-червоною ватрою дим здіймався і в кінці вибухнула ватра
 великанською огнивою полуміння. Суміжні воші погасли - ватра горіла. Золоті
 іскорки ватри - це їм присвятили в команданука - тим 34-ом Стрільцем, що за-
 гинули на Маківці в дні 29.IV - 2.V.1918. І мимоволі не одні очі задивились
 у гряді і побачили довгу фільму Маківки. І побачили підвоми думи Стрільця,
 що крізь очі їм виглянула і побачили чини слави і вивок лавровий і побачили
 цвинтар а опісля себе і рід шчарів у сталь орібну не закутих, не в шоломах,
 лише з вогнем у серці великим. І кришала постановою. На лиця таборничок
 помітке зраджіння. Такий вогонь? Із мокрого ріда? І мимоволі кожда підступає
 ближче до вогню, щоб набрати вогняної сили у серце - такої сили, що в найважчих
 хвилинах до світла зверне, за паливом провідним пожерма. Тим більше, що цей
 перша цьогорічна ватра.

І дунає пісня за піснею - такі бодьорі-молодечі! На закінчення: "Гей,
 жнаки!"

З ЛІТНІХ ФЕРІЙ.

Спомина "джемборота".

М. Беркут.

Джемборі! яке приманчиве слово для кожного пластунка! Я навіть вірив,
 що буду на ньому, бо мав усі дані, щоб-то: охоту і надію. В липні я вибрався
 до табору, де мав підмуштруватися на "джемборота". З приїздом К-ня "Джембо-
 рі", я став членом Джем-курія. Вже і віра у мене зродилась.

Всі мене кличуть "джемборист", дивляться на мене зі задрістю. Та де-ж
 "той побачить світа". Я вже й сам почав ставитись до себе з більшим респе-
 ком. Не до будь - народній предостанник.

Приїшов день відівду; власне не день, а ніч. Шум, крик, галас, гармідер,
 прикази і чути пісню "Накрила нічка".

Джем-курія не стало. І я ніщо. Довго я ходив. І ще один вечір стоїть
 перед очима. Стежка згубилась... Ліси вперто мовчать - я починаю блудити.
 Виверти, поламані дерева, колоди, спорохнявілі пні, вовчі лий валють мене з ніг.
 У висках немаче молотом хтось товче, серце вистукує якби дивний марш, соло-
 ний піт заліває обличчя... Но тієї дивної акробації я опинився серед Лівиці.
 Ще одна спокійна ніч, після смачної кулеші, в бойківській колібі і мене почи-

нас переслідувати криво Джемборі.

Мені виждується Джемборі. На широкій долині рухється якось людське муравлище. Здалека чоловік шле уяву, де це якось збігопике, безладна толпа людей, "стошотвореніє лизик". Всюди чути, ченде. Один у другого шизіве нос. Потляндець замінит окідницю на штани, москаль змінив цела на "рогатужу", поляк змінив ворону на оола і так пічині ченди і ченди і ченди.

Перенесімося на стадіон, де мають поодинокі народи исписи. Джемборі в Гаделе це не є джемборі змагань і пописів о першенство. Цілий Гадела є за-маніфестувати перед світом братерокієть, спішраць, де перешає міжнародні солідарність, де не сміє бути того "грубого націоналізму", той націоналістичної ненависти, той страшної політики. /Так мені натопили на джем-курсі/.

І так: висуватися зубаті границі Надяршини зі закроваленими частинами. Ах!— понеслося в простір. Це кажуть ті частини тіла, що пообрізували війна. Повітря мертвецьким холодом. Якісь красні міни подивлюсь на "братер-ськи" обличчях. Це, кажуть, ревізіоністичний дух країни: "Гіддаб наше!"

Показується Польща. Стоять сторожі у "своїх?" різнокольорових національ-них отроях на границях держави. Яка краса! Лиме чогось налі Гудули якось неприродно стоять. Та деж, кинули нашого Гудула зі синіх вершин на малярсь-ку ливану. Замулинь і з криком побігли до моря. Ага, це Ухне пізно до сві-та, і кождому обігнути руки, хто наважитья заткати його. Розлетілись летюч-ки над головами. Волди кричать галасливі написи: "Поморря наше, нікто не сміє вгнути рукою на нього! Будемо боронити його до послідньої краплі кро-ви!" В кожій голові нурують блискачкєво кумки: "Так треба розуміти з п о - л і т и ч н і с т ь". "Тут нема шовінізму — того грубого націоналізму". Перед очима мигле, в улах шумить, в голові крутиться. Нагадались мені слова одної важкої пластової власти: "Яко це, що ви себе називаете Українцем є політиком".

Як же ж це? Відна наша властова братерокієть плаче.....

Два дні на Соколі.

О.Я.

Рівномірно сніпає колійка і викидувала сірими клубами дим з комина. Рівном тактом посувалася вперед з Поршана в чирез долині гори. Везла в Карпати гостей, очікуваних цілий рік. Колійка зближалася до Сокола. В дали-ні видніє сірий будинок. Це світлиця. Видніє март. Захований у глибокій ду-ші сентимент птисокає у деякого дивні огники на очі — чулимву усмішку на ус-та. Сонце ховатися за гори. В послідне тоне лучами в зеленосіріні фолі Лі-вонні — а вона мчить в забутті вдаль до Дністра. Легким подувом вітер доносить рідкий шум карпатських смерек. І враз предогий, дужливо-радісний гудок і ко-лійка спикється перед одною горою. На привіт Соколомі лунає грічи гринке слеза! Десь в долині підгоміном іде: слава — а ... і замірає. Може це го-моном гір і борів несеться привіт дітям, сонця і весні, що знов у природу зв-італи? А може ...

О шестій годині сивими вже воїл трубки на відкритті табору і на пер-шій приказ. Перед мартон на абірці майже всі нові дівчата, мало хто з давніх. Деякі лани зовсім обідуді. Чи обідудими і відідудуть звідсіля? Єв відкритті табору, піднесення прспорю на март: "Хоружі виступа!", і за кілька хвиля відіймається втору золотоблакитний отяг і жинуть з грудей слова гімну: "Ще не вмерла..." А прапор відіймається все вище — вже лопотить на перку марти — гор до і спокійно розвівається — приймає теплий, пестливий легіт вітру. І напер-но в душі кожної з товаришок збудилося думо, що цей прапор торва цілий десь наглядатиме над нею, до цей прапор протягом цілого табору царкватиме над Со-колом наче над самостійною малю державою. Тоді напевно в душі кожної з то-варишок збудилося бажання, щоб діла її були корисні для Держави.

Не можна знати, до діється в чійій душі, так як не можна збагнути чийох думок, а однак в деяких хвиляних можна відчутти, з очей пичитати похмічний отяг людини. І здається мені, що підношення національного прапору усунуло бабдуж-ність з кожного лица, положило іокру в кожне серце.

Сьогоднішній перший день на Соколі минув скоро. О восьмій годині збір-ка на молитву.

Горамі понеслося "Отче наш". По отягненні національного прапору і від-опіванні гімну залажувала нічна тиша. Над Соколом зацарив снікій. Гори і лі-си вслухувались, як на побужа дальшого несобутнього княча, чи на почуять ще давньої нехвожі одної пісні. Цей шріх Українці зїхави, чи ні? Дарма. Над Соколом царива тиша. Лиме обцаси отїжкєвої мінвали різний тон перед курі-

ням, а мільони прожитих незабутніх хвиль на цій горі вибивали такт серцю
рівним опогадом.

Останні дні таборового життя. Ос-ось розіденось згідоль - кишамо гор
гомін язиків пісень замовкне на цілій довгий рік, гамір стихне. Комусь мншому
відступимо наше місце, - хтось инший зачне табор. Наші остання ватра. Гей -
гей Соколе! Сьогодні пращальна ватра. Последна? Ні. Для тих, що жили тут вом
лиш одном з численних сокольських вогнів.

Сонце за гори сховалося. Лімниці пунуть в долині, рветься пунинна хви
ляма у світ. День тихо з безірипніми мряками обіймається - вкінці гасне. І то
ді ми окружили ватру. Запалені її. Залучала пісня. Не тужливо, а лищяка, -
силно - бадьоро.

Червоні - погняні язики агзали зісколя ліття смерек, під небо несли
завлах пахучого кадила. Друг при другу /усі ми другами тоді/ рами при реме
ні, з одном піснев на устах. А ватра чарує. Великжеським подумям в гору ште
си. Шкарчить. Щось побідне несе зі собою. Серця розпалве. Манить. І сядов
сройого розгону писала мільони істор все гнде, - гнде, цілим довгим ридом
рожево-червоным - вгору - в облаки - до зір, в простори несе іскри золоті -
живі. Гей! всі ми сестри, по іскрі пакуцій у серце беріть! Бо за вогонь Про
метей караеться ще й досі. Нам не вільно дати огневі заснути, потухнути на
віки. Беріть по іскрі, щоб там у сірму світі серце серцем розпалити. Щоб у
світ понести ідею серця планого, стихів вогня безсмертного на віки...

А вогонь язиком золота - червоным тулиться до смерек, стрибє, спл
де в безодні і знову законичим відлну ще літку розгаряється на ново палко -
багряно. Заходиться - захлистується.

Серця несуть: "Прощай!" Соколе в останне, а на уста лиховється пісня
"Прощай ти, Соколе, ми ти не забудем, як будем здорові, то знова прибудем".

Р І Ж Н Е

Для 8.Х.с.р. відбулось установачі зачальні сходини ст.Пластунів в Вел.
Бичкові. Бр.Е.А.Шерегів, скарбмаістер, пояснив зібранимоя ціль і завдання ор
ганізацій ст.пластунів. Зголосилось 17 членів /ок/. Курінь має назву "3 Курінь
ст.пластунів СКОБ в Вел.Бичкові", складається з хлопячого і дівочого куртя
/Юта 7/, з'язковий бр.Е.А.Шерегів, курінний бр.І.Конерлюс, писарка с.С.Павлю
кінка, скарбник бр.М.Молдаран. Курінь що тижня має сходини, досі 4 та 1 про
гуляка та ватра.

Пластони куріні в Вел.Бичкові: 23.ім.М.Драгоманова числить 23 члени,
з'язковий бр.В.Петрацький, дир.гёр.школи. 24.дівочий ім.М.Підгірники числить
25 членок, з'язковий с.С.Бойчукіна. Куріні мали досі 8 загальних і 1 куріній
сходини та одну прогуляку в ватров. При нар.школі організує с.А.Шерегівоя
куріні з'язком та доиченят.

З референтури преси і пропаганди.

Команда повідомля, що бувші пластуники, які перестали бути пластун
ками з політичних мотивів, захопили собі "гурток старших пластунех
"Україна" і тим порушили пластовий закон. Згідно з "Життям в Пласті"
Ол.Тисовського кожний пластунок, що вступає до Українського Пластового
Уладу, зобов'язується по виступленні не закладати жадної іншої пласто
вої організації.

"Пластовий Гурток Україна" мав смілість писати до деяких україн
них пластових частин, доби присилати йому звіти з діяльності.

Команда СМБ п'янує цей вчинок б.пластунка і звертає увагу зсім
українським пластунам, що з вищезгаданих мотивів т.зв. пластовий гур
ток "Україна" не має ні морального ні формального права уважатися ук
раїнським пластунами, со ту ідею Українського Пласту, яку лишив нам
Український Пластовий Улад в часі його розв'язання, вони зрадили.

З огляду на те, що поліція заборонила вивозити на Закарпаття "Вісти"
з українськом пластовом віданком, редакція "Вістей" була змушена за
нести українсьому пластову віданку на тих примірниках, що підуть на
Закарпаття.

Пластове Постачання СУПЕ має на продаж:

Ціна:

1. Др. О. Тисовський: "Життя в Пласті"	11 Кч.
2. Д. Педенський, "Пластовий гурток"	3 "50
3. Др. А. Річківський: "До щастя, слави і свободи"	3 "50
4. В. Кархут: "Перша проба пластуна"	4 " "
5. В. Кархут: "Друга і третя проба пластуна"	8 " "
6. П. Ісаєв: "Пластові приписи і розпорядки"	7 " "
7. І. Чмола: "Пластовий вперд"	1 " "
8. Б. Жарський: "Основи спортивного тренінгу"	1 "20
9. "Молоде Життя" ч. 7 /остатнє, що вийшло в Краї/	4 " "
10. "Молоде Життя" ч. 1, 1 2 по	3 " "
11. "Молоде Життя" ч. 3-4 15-16 по	4 " "
12. "Вісти СУПЕ" ч. 8-84 по	1 " "
13. Найкращі марки калірки 20-ліття укр. пласту. Аркуш по ..	4 " "
14. Пластові листівки /другий наклад/ ч. 6.7.8.9. серія за ..	2 " "
15. Середні пл. відзнаки /білі/ штука	2 "50
16. Найкращі пластові відзнаки. Штука	1 "50

XX

До українських пластунів!

Пишіть про своє життя!
"Вісти є тепер єдиним офіційним органом укр. пластунів. "Вісти" можуть вам заступити поки що "Молоде Життя". У "Вістях" будуть тепер поміщатися статті, які цікавили би ширший загаль української молоді. 6 бажані статті:
Чисто ідеологічного характеру, статті фахово-пластові, статті літературного значіння.

XX

Пл. ПОСТАЧАНИЕ роздобуло з великим трудом кілька примірників "ПЛАСТОВІ ПРИПИСИ ТА РОЗПОРЯДКИ" Кождому пластовому Куріневі ця книжка конче потрібна, тому замовляйте поки не розібрали.

XX

Річна передплата за Вісти СУПЕ гинуть 8кч. Для Америки з пересилкою 40 америк. центів. Ціна одного примірника 1кч. Для Америки з пересилкою 5 ам. центів.

XX

З технічних причин це число "Вістей" вишло з опікуванням.

XX

XX

Věstník vychází jednou měsíčně, mimo červenec a srpen. Odpovědná red. k-torka sl. M. Gottliebová, řaha XVII. Koš. Václavka 306. Majitel a vydavatel Svaz Ukr. skautů Emigrantů.
Adresa Svazu, redakce a administrace: Ing. I. Čmola, Praha XIII, Palác-keho čis. 8. Novinová sazba povolena Fed. pošt. a tel. gr. č. 182267-VII-32.